

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ ΑΝΔΡΕΑ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ
ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

ΧΙΛΤΟΝ ΣΤΙΣ 10.1.77

Ἡ παραίτηση τοῦ Νίκου Κυριαζίδη, προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς διαπραγματεύσεων μέ τήν ΕΟΚ, καθώς καί τοῦ ἱεραρχικά ἀμέσως ἐπόμενου Κ. Βάρφη, ἐπισημαίνει μέ ἐντυπωσιακό τρόπο τήν βαθειά κρίση πού ἔχει ξεσπάσει μέ ἐπίκεντρο τίς διαπραγματεύσεις γιά τήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στήν Εὐρωπαϊκή Κοινότητα. Τό συγκεκριμένο θέμα θά ἔρθει στή Βουλή καί θέλουμε νά ἐλπίζουμε ὅτι ἡ Κυβέρνηση, παραβιάζοντας τίς ἐδραιωμένες συνήθειές της, θά ρίξει κάποιο φῶς πάνω στά γεγονότα τοῦ πολιτικοῦ παρασκηνίου πού ὠδήγησαν σ'αὐτή τή σύγκρουση. 'Απ' ὅτι γνωρίζουμε εἶναι ἤδη σαφές πώς οἱ παραιτήσεις ὀφείλονται στήν προσπάθεια τῆς Κυβέρνησης νά μεθοδεύσει τή διαδικασία τῆς ἔνταξης μέ τέτοιο τρόπο ὥστε οἱ εὐθῦνες γιά τή φορά τῶν διαπραγματεύσεων νά πέσουν στούς ὤμους τῶν τεχνικῶν.

Γιατί οἱ εὐθῦνες εἶναι τεράστιες. Καί βαρύνουν ὄχι τοὺς τεχνικούς ἀλλά τήν Κυβέρνηση - κι' ἰδιαίτερα βέβαια τόν κ. Καραμανλῆ πού προσωπικά προσδιορίζει τήν κατεύθυνση τῶν διαπραγματεύσεων μέ γνωμονα τό περιβόητο "ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν".

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ ἔχει ἤδη πάρει ὀριστική καί ἀμετάκλητη θέση στό θέμα τῆς ἔνταξης τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ. "Ἐχουμε τονίσει καί μέσα καί ἔξω ἀπό τήν Βουλή ὅτι αὐτοδύναμη οἰκονομική ἀνάπτυξη τῆς χώρας μας μέ ἱσομερῆ ἀνάπτυξη τῶν στρατηγικῶν τομέων τῆς οἰκονομίας μας εἶναι ἀδύνατη στά πλαίσια τῆς ΕΟΚ. Γιατί ἡ Ἑλλάδα εἶναι περιθωρια-

κή χώρα του παγκόσμιου καπιταλισμού και με την ένταξη θα γίνει βορά των μονοπωλιακών μεγαθηρίων της Δύσης. Γιατί θα αφανιστεί ο όρυκτός μας πλούτος, θα υποστεί ανεπανόρθωτο πλήγμα η γεωργία μας, θα εξαγορασθούν οι πιο δυναμικές βιομηχανικές επιχειρήσεις μας από τις ξένες πολυεθνικές εταιρείες. Γιατί θα μεταναστεύσουν τα νειάτα μας για να γίνει η χώρα μας χώρα γερόντων και ξενοδόχων. Γιατί η ανάπτυξη της χώρας μας θα προσαρμοστεί στην στρατηγική συσσώρευσης κεφαλαίου των οικονομικών διευθυντηρίων της Δύσης. Γιατί θα αφαιρεθεί από τον ελληνικό λαό κάθε ίχνος κυριαρχίας στην διαμόρφωση μιας αναπτυξιακής πολιτικής που θα εξυπηρετεί τα δικά του συμφέροντα.

Δέν έχω την πρόθεση απόψε να αναπτύξω τις οικονομικές πτυχές του θέματος. Όχι γιατί η οικονομική όψη του θέματος δέν είναι κρίσιμη, αλλά γιατί η απόφαση για την ένταξη είναι - όπως δήλωσε και ο κ. Καραμανλής - απόφαση πολιτική. Γιατί αφορά άμεσα και κύρια τόσο την εθνική μας ανεξαρτησία όσο και την έδαφική ακεραιότητα της χώρας μας. Και έδω κατά κύριο λόγο πρέπει να αναζητηθούν οι κολοσσιαίες ευθύνες της Κυβέρνησης και του κ. Καραμανλή.

Αλλά πρέπει να κάνουμε αναδρομή στην ιστορία. Η συνθήκη της Ρώμης υπογράφηκε τον Μάρτη του 1957. Είχε ρητή επιδίωξη την ενοποίηση της Δυτικής Ευρώπης σε δύο φάσεις, την πρώτη οικονομική και την δεύτερη πολιτική. Τον Ιούνιο του 1959 η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή ζήτησε την Σύνδεση της χώρας με την ΕΟΚ. Για την διαπραγμάτευση, διατύπωση, υπογραφή και κύρωση της Συνθήκης Συνδέσεως χρειάστηκαν τρία χρόνια. (1. Νοέμβρη, 1962). Σάν όργανα Συνδέσεως άρχισαν να λειτουργούν ουσιαστικά από τό 1963, τό Συμβούλιο Συνδέσεως σε επίπεδο ύπουργών και η Έπιτροπή σε επίπεδο ύπηρεσιακό, με πολιτικό

πλαίσιο τήν μικτή Κοινοβουλευτική 'Επιτροπή Συνδέσεως από 14 'Ελληνικά μέλη, βουλευτές όλων τῶν κομμάτων.

'Από τότε ἄρχισαν νά συζητοῦνται χωρίς προκοπή δύο ζητήματα πού ἐξακολουθοῦν γιά 13 χρόνια νά ταλανίζουν τίς Κυβερνήσεις τῆς χώρας μας. Πρῶτο, ἡ καθυστέρηση τοῦ χρηματοδοτικοῦ ἐξοπλισμοῦ γιά τήν "προσαρμογή" τῆς οἰκονομίας μας πρὸς τήν οἰκονομία τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Δεύτερο, ἡ ἐναρμόνιση τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας μας μ' αὐτή τῆς ΕΟΚ γιά νά ἀποφευχθοῦν οἱ ἀναμενόμενες δυσμενεῖς συνέπειες στή γεωργική μας παραγωγική καί ἐξαγωγική προσπάθεια. Γι' αὐτές τίς συζητήσεις χωρίς οὐσιαστικό ἀποτέλεσμα ἐξαντλήθηκαν πέντε χρόνια (Νοέμβρης 1962 - 'Οκτώβρης 1967). Τότε πάγωσε ἡ Συμφωνία τῆς Συνδέσεως στό δύο αὐτά ζωτικά θέματα ἐνῶ προχωροῦσε ὁ δασμολογικός ἀφοπλισμός τῆς χώρας μας.

Πρέπει νά τονίσουμε πῶς ἀπό τό πρῶτο χρηματοδοτικό πρωτόκολλο τοῦ 1962 πού πρόβλεπε τήν χορήγηση 125 ἐκ. δολλαρίων ἀπό τήν Εὐρωπαϊκή Τράπεζα 'Επενδύσεων ἀπορροφήθηκαν μόνον 70 ἐκ. δολλάρια γιά τήν χρηματοδότηση κατὰ πλειονότητα μεγάλων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. (Τσιμέντα TITAN, Λιπάσματα Μποδοσάκη, 'Αλουμίνιο τῆς Πεσινέ, κ.λ.π). Μέ τήν περιβόητη αὔξηση τοῦ "διεθνοῦς κύρους" τῆς 'Ελλάδας ὁ κ. Καραμανλῆς δέν πέτυχε οὔτε τή σύναψη τοῦ καθυστερημένου χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου τῆς περιόδου 1968 - 72, οὔτε τήν ἐναρμόνιση τῆς 'Αγροτικῆς Πολιτικῆς - πού εἶναι ζήτημα ζωῆς καί θανάτου γιά τό ἕνα τρίτο τοῦ Λαοῦ μας.

Μέ πολιτικές τυμπανουκρυσίες καί καυχησιολογίες ἀνακοίνωσε ἡ Κυβέρνηση τήν ὑποβολή τῆς αἴτησης ἐντάξεως στίς 12 'Ιούνη 1975. Εἶχε προηγηθεῖ ἡ συνάντηση κορυφῆς τοῦ NATO στίς Βρυξέλλες τήν 30 Μάη 1975. 'Εκεῖ εἶχε πραγματοποιηθεῖ ἡ συνάντηση Καραμανλῆ - Ντεμιρέλ

καί είχε ανακοινωθεί "σημαντική πρόοδος για έναν εποικοδομητικό διάλογο με την Τουρκία" που στο μεταξύ είχε προσθέσει καί τς διεκδικήσεις της στο Αίγαίο.

Τήν ύπαρξη διαφορών ανάμεσα στην Ελλάδα καί την Τουρκία τήν είχε ήδη αναγνωρίσει ο κ. Καραμανλής τον Ιανουάριο του 1975 ύστερα από την αποστολή του "Ηγκλετον στην Ελλάδα από τον κ. Κίσινγκερ τον ίδιο μήνα. Από τότε ο "διάλογος" Ελλάδας - Τουρκίας τόσο για την Κύπρο όσο καί για τό Αίγαίο τέθηκε σέ νέα πολιτική βάση. Μπήκαν στο περιθώριο οι Συνθήκες της Ζυρίχης για την Κύπρο καί της Γενεύης για τό Αίγαίο Πέλαγος, δηλαδή ξεπεράστηκαν τά νομικά πλαίσια καί τά θέματα πολιτικοποιήθηκαν. Κι'αυτό είχε τεράστια σημασία. Σήμαινε τήν έναρξη έκχώρησης νομικά έδραιωμένων δικαιωμάτων καί συμφερόντων του Έθνους - που έμπαιναν μ'αυτόν τον τρόπο στο 'Αμερικανικό - Ευρωπαϊκό - Νατοϊκό παζάρι κάτω άπ'τήν Δαμόκλειο Σπάθη της έπίλυσης όλων των διαφορών Ελλάδας - Τουρκίας πρίν από τήν ένταξη.

Αυτό φάνηκε όταν σέ 12 μέρες από τήν αίτηση για τήν ένταξη τό Συμβούλιο Υπουργών Έξωτερικών της ΕΟΚ σύνδεσε τό θέμα της Έλληνικής ένταξης με την Τουρκία, τονίζοντας ότι ή εξέταση της Έλληνικής αίτησης δέν πρέπει νά έπηρεάσει τς σχέσεις ΕΟΚ - Τουρκίας. Στις 4 Σεπτέμβρη 1975 ή ΕΟΚ έπέδωσε διακοίνωση προς τήν Έλληνική Κυβέρνηση για έναρξη διμερών διαπραγματεύσεων ανάμεσα στην Ελλάδα καί την Τουρκία για τήν έπίλυση των διαφορών τους. Κι'έδω πρέπει νά σημειώσουμε πώς για μέν τό Κυπριακό οι διμερείς υπονομεύουν τον γνήσια διεθνή χαρακτήρα του, για δέ τό Αίγαίο πώς είναι ήδη ιστορικό λάθος πρώτου μεγέθους ή αναγνώριση από τήν Έλληνική Κυβέρνηση πώς είναι θέμα ύπαρκτό - θέμα διαπραγματεύσεων με την Τουρκία.

Όταν στις 16 Οκτώβρη 1975 έπισημάνθηκε στη Βουλή ή συσχέτιση της ένταξης της χώρας μας με την Τουρκική Σύνδεση, ο κ. Καραμανλής

τό διέφευσε μέ ανανάκτηση. 'Αλλά στίς 12 Νοέμβρη 1975 τό Εύρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποκάλυψε τήν ἀλήθεια πού αποκρύφθηκε από τή Βουλή καί τό Λαό μας μέχρι σήμερα. 'Απόψε καταγγέλουµε στόν 'Ελληνικό Λαό ὅτι τό Εύρωπαϊκό Κοινοβούλιο ναί μέν ἐνέκρινε τήν εἰσήγηση τῆς Μικτῆς Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς 'Ελλάδος - ΕΟΚ ἀλλά τήν σύνδεσε μέ τήν τάχα 'Ελληνοτουρκική διαφορά στό Κυπριακό καί πρόσθεσε στήν Εἰσηγητική 'Εκθεση τῆς 'Επιτροπῆς Συνδέσεων καί τίς νέες "διαφορές" ἀνάμεσα στήν 'Ελλάδα καί τήν Τουρκία. 'Ανάμεσα σ'αυτές μνημόνευσε ἐνδεικτικά - γιά νά χωρέσουν κι'ἄλλες ἀργότερα - τίς διαφορές τοῦ Αἰγαίου.

1. Τήν "ὀχύρωση τῆς Δωδεκανήσου".
2. Τό θέμα "τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου".
3. Τίς διαφορές "σχετικά μέ τόν καθορισμό τῆς ὑφαλοκρηπίδος".
4. Τήν "ἐκμετάλλευση τοῦ θαλασσίου πλούτου τοῦ Αἰγαίου".
5. Τό θέμα τῶν πτήσεων ὑπεράνω "θαλασσίων περιοχῶν μεταξύ τῶν δύο χωρῶν".
6. Τά προβλήματα "τῶν μειονοτήτων τῶν δύο χωρῶν".

Καί ὅχι μόνο αὐτό. Διέφευσε καί τόν κ. Καραμανλῆ, γιατί τόνισε πώς "Τό πρόβλημα τῆς ἐντάξεως τῆς 'Ελλάδος συζητήθηκε ὑπό τό πρῆμα τῶν σχέσεων της μέ τήν Τουρκία καί σέ συσχετισμό μέ τίς σχέσεις ΕΟΚ - Τουρκίας.....'Η 'Ελληνική πλευρά διευκρίνισε ἐξ ἄλλου ὅτι τά κίνητρα γιά τήν ἔνταξη ἦσαν μᾶλλον πολιτικά παρά οἰκονομικά. Αὐτό ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰτί ἀπό τώρα μποροῦµε νά προβλέψουμε ὅτι κατὰ τήν φάση πού θά προηγηθεῖ τῆς ἐντάξεως θά εἶναι δυνατή, χωρίς μεγάλες δυσκολίες ἡ ἐπίτευξη λύσεων καί ὁ συμβιβασμός τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων, ἐφ'ὅσον ὁ οἰκονομικός τομέας δέν θά εἶναι τό μόνο θέμα τῶν συζητήσεων".

'Η συσχέτιση αὐτή ἐπιβεβαιώθηκε καί ἀπό τήν 'Εκτελεστική 'Επιτροπή - τήν Κυβέρνηση τῆς ΕΟΚ - πού στή γνωμοδότησή της γιά τήν

Ένταξη άπαύτησε

1. τις "δίκαιες καί μόνιμες λύσεις των διαφορών Ελλάδας καί Τουρκίας,
2. την έπιφύλαξη να "υποβάλλη την κατάλληλη στιγμή τις προτάσεις περί του τρόπου έπιτεύξεως ίσορροπίας Ελλάδος καί Τουρκίας".

"Ετσι γίνεται κρυστάλλινα σαφές στον Έλληνικό Λαό πώς για την ΕΟΚ - που δέν είναι παρά ή άλλη όψη του ΝΑΤΟ - ή όλη διαπραγματέυση για την ένταξη της Ελλάδας άποτελεϊ μεθόδευση για την εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας στην Τουρκία. Πώς γι' αυτούς τό θέμα είναι πολιτικό-στρατιωτικό.

Μά μπαίνει τό έρώτημα: Για ποιό λόγο πολιτικοποίησε τό θέμα της ένταξης ό κ. Καραμανλής; Καί γιατί άπογύμνωσε τή χώρα άπό κάθε διαπραγματευτικό όπλο, διαβεβαιώνοντας τούς σκληρούς διαπραγματευτές της Δύσης ότι ή "Ελλάς ανήκει εις την Δύσιν" καί ότι άποτελεϊ πολιτική του ή ένταξη της Ελλάδος στην ΕΟΚ - χωρίς την διατύπωση όποιουδήποτε όρου;

* * *

Σάν να μην έφθαναν όλα αυτά ή αίτηση του κ. Καραμανλή παραπέμφθηκε στο ύπηρεσιακό επίπεδο των Μονίμων Άντιπροσώπων καί τό Συμβούλιο των Υπουργών Έξωτερικών της ΕΟΚ στο Λουξεμβούργο άποφάσισε τή συσχέτιση της Έλληνικής ένταξης όχι μόνο με την Τουρκία, αλλά καί με τή Μέση Άνατολή (Αίγυπτο, Συρία, Ιορδανία καί Λίβανο) στα πλαίσια της "σφαιρικής" Μεσογειακής πολιτικής της ΕΟΚ. Πήρε μάλιστα την άπόφαση έναίχας άπάντησης για τις χώρες αυτές καί έξουσιοδότησε τον Πρόεδρο της Έκτελεστικής Έπιτροπής, Βάν ντέρ Στούλ, να διατυπώσει τις θέσεις της ΕΟΚ για την ένταξη, με την πενταετία προσαρμογής μετά την ένταξη από πρίν όπως είχε είσηγηθεϊ ή Έπιτροπή.

Στις 27 Ιούλη 1976 ό κ. Βάν ντέρ Στούλ διευκρίνησε στον Υπουρ-

γο Συντονισμού καὶ Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδέσεων κ. Παπαληγούρα

"σέ ποιο σύγκεκριμένο πλαίσιο τοποθετοῦνται οἱ διαπραγμα-
τεύσεις αὐτές, καὶ μέ ποιο τρόπο προτιθέμεθα νά τίς
διεξάγουμε:

1. Θέτοντας σάν ἀρχή ὅτι τό Κράτος σας ἀποδέχεται τίς Συνθήκες
καὶ τοὺς πολιτικούς τῶν στόχους, τίς πάσης φύσεως ἀποφάσεις
πού ἔχουν ληφθῇ..... μέ μιὰ λέξη πού ὀνομάζουμε "Κοινοτικό
Κεκτημένο". Ἀπό τό "Κοινοτικό Κεκτημένο" ἀπορρέουν ἀκόμα
ὅλες οἱ συμβατικές δεσμεύσεις τῆς Κοινότητος στόν ἐξωτερικό
τομέα..... στά πλαίσια τῆς πολιτικῆς της γιὰ μιὰ μιὰ σφαι-
ρική Μεσογειακή προσέγγιση....
2. Ὁ κανόνας πού πρέπει ἀπαραίτητα νά διέπει τίς διαπραγματεύ-
σεις ἔγκειται στό ὅτι ἡ ἐπίλυση τῶν προβλημάτων προσαρμογῆς...
θά πρέπει νά ἀναζητεῖται μέ τήν υἱοθέτηση μεταβατικῶν μέτρων
καὶ ὅχι μέ τήν τροποποίηση τῶν Κοινοτικῶν Κανόνων.
3. Οἱ διαπραγματεύσεις θά διεξάγονται σέ ὅλα τὰ ἐπίπεδα καὶ
γιὰ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, κατὰ μιὰ ἐνιαῖα διαδικασία ἀπό τήν
Κοινότητα, στά πλαίσια μιᾶς Διασκέψεως μεταξύ τῶν Κοινοτή-
των καὶ τῆς Ἑλλάδος.
4. Αὐτή ἡ ἔκθεση δέν μπορούσε νά ἀξαντλήσει τό σύνολο τῶν προ-
βλημάτων πού θά τεθοῦν κατὰ τήν διάρκεια τῶν διαπραγματεύ-
σεων.

Πρόκειται βέβαια γιὰ τελεσίγραφο στό ὁποῖο ζητεῖται ἀπό τήν
Ἑλλάδα οὔτε λίγο οὔτε πολύ νά ἀναγνωρίσει χωρίς ἐπιφυλάξεις τό
δικαίωμα τῆς Κοινότητος νά προωθήσει τίς ὁποιοσδήποτε πολιτικές καὶ
οἰκονομικές λύσεις στό Μεσογειακό καὶ ἰδιαίτερα τόν Αἰγαῖο χῶρο
ἐρήμην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ποιά ἦταν ἡ ἀπάντηση τοῦ κ. Παπαληγούρα; Μετά τήν εἰσαγωγή

ὅτι ἡ "Ἑλλάς ἀνῆκει εἰς τὴν Δύσιν" καὶ εἰδικώτερα στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, ἐδήλωσε οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ὅτι:

- α. "Δηλώνω ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅτι δεχόμεθα τὸ Κοινοτικὸ Κεκτημένο (καὶ) στὶς ἀποφάσεις πού θά ληφθοῦν ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς Συνθήκης Προσχωρήσεως.
- β. "Οἱ ὑποχρεώσεις πού ἔχετε ἀναλάβει ἔναντι τρίτων χωρῶν ἀποτελοῦν ἐπίσης μέρος τοῦ Κοινοτικοῦ Κεκτημένου πού ἀποδεχόμεθα".
- γ. "Δεχόμεθα ἐπίσης καὶ ὅσες ἀποφάσεις εἶναι σχετικές μέ τὴν ἀνάπτυξη τῆς πολιτικῆς ἐνότητος τῆς Εὐρώπης".
- δ. "Οἱ μεταβατικές ρυθμίσεις θά ἀναφέρονται σέ μιὰ περίοδο πού δέν ὑπερβαίνει τὰ πέντε χρόνια ὅπως συνέβη καὶ στὴν περίπτωση τῶν νέων κρατῶν μελῶν".
- ε. "'Αποδεχόμεθα, ὅχι μόνον τοὺς ἠθικοπολιτικούς, κοινωνικούς καὶ οἰκονομικούς σκοποὺς τῶν ἱδρυτικῶν Συνθηκῶν..... ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τίς μεθόδους καὶ τίς ἀποφάσεις πού ἔχετε λάβει γιὰ τὴν πραγματοποίηση αὐτῶν τῶν σκοπῶν".

Θά περίμενε κανεὶς πὼς ὕστερα ἀπὸ τίς διανοητικές Καραμανλῆ - Παπαληγούρα θά πραγματοποιήταν ἐπίσπευση τῆς διαδικασίας ἔνταξης. Κι' ὅμως κατὰ τὴν ἔναρξη τῶν συνομιλιῶν μεταξύ Ὀρτολί καὶ Παπαληγούρα στὶς 19 Ὀκτώβρη 1976 δέν ὀρίστηκε ἔναρξη διαπραγματεύσεων γιὰ τὴν κοινὴ βάση τῆς Ἀποφάσεως Ἐντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρο 237 τῆς Συνθήκης ΕΟΚ. Καὶ κατὰ παραπάνω: Ἀναβλήθηκε καὶ ἡ ἔγκριση τοῦ Χρηματοδοτικοῦ Πρωτοκόλλου 1968 - 72 τῶν 330 ἐκ. δολλαρίων.

Γιὰ νὰ συγκαληφθεῖ ἡ νέα αὐτὴ κρίση μεθοδεύθηκε ἡ πρόσκληση τοῦ κ. Καραμανλῆ ἀπὸ τὸν εἰδικό Εἰσηγητὴ τῆς Πολιτικῆς Ἐνότητος τῆς Εὐρώπης στὴν ΕΟΚ κ. Τύντεμανς. Αὐτὸς ἐξήγησε στὸν κ. Καραμανλῆ τίς "πλάνες" πού ἐπικρατοῦσαν στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση σχετικά μέ τὸ νόημα τῆς Ἐνταξης. Στὶς 30 Νοέμβρη 1976 διαπιστώθηκε ἐπίσημα ἡ

"παρεξήγηση" ανάμεσα στην ΕΟΚ και την Ελληνική Κυβέρνηση. Ο φύ-
λος του κ. Καραμανλή Πρόεδρος της Γαλλίας - μετά την επίσκεψη του
πρώτου στο Παρίσι - παρέπεμψε τό θέμα στους υπουργούς εξωτερικών
στis Βρυξέλλες που συνεδρούσαν εκεί στα πλαίσια της ετήσιας συνόδου
του ΝΑΤΟ.

Η όλη ιστορία μπορεί να συνοψισθεί πολύ απλά. Ένω η Ελλη-
νική Κυβέρνηση έναποθέτει την πολιτική και οικονομική τύχη της χώρας
μας στο διεθυντήριο της ΕΟΚ - ΝΑΤΟ, και προχωρεί βήμα βήμα σε
έκχωρήσεις των νομικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων του Έθνους, τό
διευθυντήριο μεθοδεύει πάρα πέρα έκχωρήσεις μή δύνοντας καν τή δυνα-
τότητα στην Κυβέρνηση να κρατήσει τά "προσχήματα".

Είναι πιά κρυστάλλινα σαφές πως στο παζάρι της ένταξης έχουν
συμπεριληφθεί ή Κύπρος, τό Αίγαίο (αίγιαλίτις ζώνη, έναέριος χώρος,
ύφαλοκρηπίδα, άφοπλισμός των νήσων) και ή Θράκη. Πώς ή πορεία που
έχει χαράξει ή Κυβέρνηση είναι πορεία συρρίκνωσης του έλληνισμού και
άπεμπόλησης κάθε Έχνους αν ξαρτησίας. Πώς όλα αυτά γίνονται στο
βωμό του "άνήκομεν εις την Δύσιν". Πώς όλα αυτά γίνονται πίσω από
τήν πλάτη του Λαού, μέ αποκλειστική πρωτοβουλία και αποκλειστική
αύθύνη της Κυβέρνησης.

* * *

Διαγράφονται για τό "Έθνος και τον Λαό τεράστιοι κίνδυνοι. Στα
δυόμισυ χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από τον κ. Καραμανλή.

1. "Όχι μόνο δέν προωθήθηκε ή λύση της "έθνικης κρίσης" του Κυπρια-
κού, αλλά επιδιώθηκε μέ την άνοχή από μέρους της Κυβέρνησης μιας
de facto διχοτόμησης - δηλαδή διαμελισμού της Κυπριακής Δημο-
κρατίας - που είχαν μέ την ύπογραφή τους έγγυηθεί τόσο ο κ. Κα-
ραμανλής όσο και ο κ. Άβέρωφ στis Συνθήκες της Ζυρίχης τό 1959.
2. Αναγνωρίστηκε από την Κυβέρνηση ή ύπαρξη ενός νέου, ανύπαρκτου

για την ιστορία και τον Έλληνισμό, ζητήματος Αιγαίου Πελάγους - με την Πρωθυπουργική Ανακοίνωση της 27ης Γενάρη 1975, μετά την επίσκεψη του "Ηγκλετον.

3. Έγκαταλείφθηκαν στο έλεος της Τουρκίας και χωρίς την χρησιμοποίηση των διεθνών ενδύκων μέσων οι έθνικές μειωνότητες στην Πόλη, "Ιμβρο και Τένεδο.
4. Προωθήθηκε η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ στα πλαίσια διαπραγματεύσεων και με όρους που ισοδυναμούν με παράδοση των πλουτοπαραγωγικών πόρων της χώρας μας στα πολυεθνικά μονοπώλια της Δύσης. Γιατί πρέπει να τονιστεί πως οι όροι της ένταξης θα είναι άπεχθέστεροι κι' απ'αυτούς ακόμη τους όρους της Σύνδεσης.

Τους κινδύνους αυτούς περιπλέκει τό γεγονός πως επίκεινται σημαντικές, περιπέτειες στο χώρο της Βαλκανικής με άγνωστες για τον τόπο μας συνέπειες. Η Κυβέρνηση, παρά τις γραπτές και προφορικές προειδοποιήσεις μας, δέν έστερξε ούτε να ενημερώσει την αντιπολίτευση, ούτε να προετοιμάσει την Έλληνικό Λαό για τις δοκιμασίες που μάς περιμένουν. Τορπύλλισε και τορπιλλίζει την έθνική ένότητα όχι μόνο γιατί άρνεϊται κάθε ουσιαστικό διάλογο αλλά και γιατί ακολουθεϊ έθνικά άπαράδεκτη πορεία με την όποια είναι άδιανόητο να συμπλεύσει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η αντιπολίτευση πρέπει να άναμετρήσει τις δικές της ιστορικές ευθύνες. Δέν μπορεί να άρκεσθεϊ στην κατάθεση έπερωτήσεων. Σέ συσχέτιση μ'αυτό διερωτώμαστε τί έννοια έχει η έπερώτηση που κατάθεσε ο κ. Πεσμαζόγλου που είναι όλη αυτή την περίοδο Πρόεδρος της Μικτής Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής;

Για τό ΠΑ.ΣΟ.Κ η συμμετοχή στη Μικτή Κοινοβουλευτική Έπιτροπή δέν σήμανε ποτέ άποδοχή της πορείας προς την ένταξη. Στόχο είχε

έναν καί μόνο: Τήν διατύπωση τῶν θέσεων τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ σέ κάθε φάση καί κάθε ὄψη τῶν διαπραγματεύσεων. Οἱ πρόσφατες ὁμως ἐξελίξεις δέν μᾶς ἐπιτρέπουν αὐτή τήν πολυτέλεια. Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά διαχωρίσουμε τίς εὐθύνες μας ἀπό τήν Κυβέρνηση στόν χειρισμό τοῦ θέματος ὅπως τίς ἔχουμε διαχωρίσει ἐπίσημα καί ἀπό τό βῆμα τῆς Βουλῆς στό θέμα τῆς Κύπρου καί τοῦ Αἰγαίου. Δηλώνουμε κατὰ συνέπεια ἀπόψε ὅτι ἀποσύρουμε τόν κοινοβουλευτικό μας ἐκπρόσωπο ἀπό τήν Μικτή Ἑπιτροπή.

Πρόσφατα ἀναλάβαμε τήν πρωτοβουλία τῆς Δημοκρατικῆς Συνεργασίας. Ἦδη ἐπιτεύχθηκε σημαντική πρόοδος. Ἐχει πιά θετικοποιηθεῖ ἡ πολύ-πλευρη διμερῆς συνεργασία τῶν κομμάτων. Εἶναι ἄμεσο καί ἐπιτακτικό καθῆκον ὅλων μας νά πάρουμε κοινή θέση πάνω στούς τεράστιους κινδύνους πού ἀπορρέουν τόσο ἀπό τόν χειρισμό τῆς ἔνταξης ὅσο καί ἀπό τίς δυσοίωνες ἐξελίξεις στό Αἰγαῖο, στό Κυπριακό καί στόν Βαλκανικό χῶρο. Νά διαχωρίσουμε ἀπό κοινοῦ τίς εὐθύνες μας ἀπό τήν ἐθνικά ζημιογόνο καί ἀπαράδεκτη πορεία πού ἔχει χαράξει ἡ Κυβέρνηση.

Πρός τό σκοπό αὐτό θά πραγματοποιήσουμε αὐτή τήν ἐβδομάδα ἐπαφές μέ ὅλα τά κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης μέ τήν εἰλικρινῆ ἐλπίδα ὅτι θά φθάσουμε στήν διατύπωση μιᾶς κοινῆς θέσης πού θά προασπίζει τά συμφέροντα τοῦ Ἔθνους καί τοῦ Λαοῦ.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., πιστό στή διακήρυξή του, θά προχωρήσει ἀκλόνητο στόν ἀγῶνα γιά τήν ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ, τήν ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ καί τήν ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ, γιά μιᾶ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΥ Ν'ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ.